

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2309

гр. София, 21.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 21.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Вяра Русева

като разгледа дело номер **8227** по описа за **2021** година докладвано от съдия
Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.180 ал. 2 вр. с чл 166 ал.2 АПК.

С молба представена в съдебно заседание на 18.03.2021г [фирма] /Б. ЕАД/ е
поискала спиране изпълнението на Референтен документ за железопътната мрежа за
2020 - 2021 г., версия 05/13.12.2020 г., в частта му по т. 6.3. и Приложение № 35 и на
Решение № РО -22-1 /16.03.2021г. на Изпълнителния директор на ИА „Железопътна
администрация“.

Искането за спиране е обосновано с доводи, че изпълнението може да
доведе до значителни вреди за оспорващия, поради това, че въз основа на обжалвания
вариант на Референтния документ следва да плаща по-високи такси, за които са му
изпратени фактури и покана за плащане.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени
писмените доказателства по делото, приема от фактическа и правна страна следното:

С оспореното Решение № РО-22-1 /16.03.2021г. на Изпълнителния
директор на ИА „Железопътна администрация“ на осн. чл.116 ал.8 и ал.9 т.1 от ЗЖТ е
оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу изменение на т. 6.3. и Приложение
№ 35 към Референтен документ за железопътната мрежа за 2020 - 2021 г., версия
05/13.12.2020 г на ДП „Национална компания „Железопътна инфраструктура““.

Процесното решение представлява общ административен акт по см. на
чл.65 АПК, има еднократно правно действие-действия през определен период
2020-2021г, създава права, задължения, респ. непосредствено засягат права, свободи и
законни интереси на неопределен брой лица, а именно железопътни превозвачи,
обвързани от инфраструктурните такси. По силата на чл.180, ал.1 АПК е налице
допуснато предварително изпълнение на акта, което означава, че законодателят
презюмира наличието на особено важен държавен или обществен интерес.
Допуснатото в тази хипотеза предварително изпълнение е обусловено от законовата

презумпция за подлежащ на приоритетна защита значим обществен интерес съобразно преследваната от закона цел – чрез промени на ставките за изчисляване на инфраструктурните такси, което следва да бъде реализирано своевременно, при ползване и експлоатация на железопътната инфраструктура. За да бъде преодоляна тази законово регламентирана защита, оспорващият трябва да докаже (и то въз основа на нови обстоятелства), че предварителното изпълнение би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда – чл. 166, ал. 2 АПК. Това означава, че законодателят е презюмирал наличие на особено важни държавни и обществени интереси, като е постановил предварително изпълнение на общите административни актове. В хипотезата на чл. 166, ал. 2 от АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното предварително изпълнение, тъй като е по силата на закона.

Както се посочи, законовото правило на чл. 166 ал. 2 АПК изрично определя, че съдът извърша преценка на искането за спиране на допуснатото по силата на закон предварително изпълнение само на базата на нови обстоятелства - такива, които са възникнали след издаване на оспорения акт. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на жалбоподателя. Следва изрично да се посочи, че законодателят изисква вредите да са резултат от предварителното изпълнение, не от акта. / О № 6931 ОТ 28.05.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4847/2018 Г., V ОТД. НА ВАС/. Не са налице обстоятелства, които да са възникнали след издаването на оспорения акт и които да са в състояние да породят значителни или трудно поправими вреди от предварителното изпълнение. В хипотезата на чл. 166, ал. 2 АПК, законодателят не изисква съдът да прави преценка за значимостта на обществения интерес и надделява ли частният интерес, засегнат от допуснатото предварително изпълнение, а се очаква и изисква жалбоподателят да докаже, че предварителното изпълнение ще му причини значителни или трудно поправими вреди, които не са последица от самия акт. / О № 6931 ОТ 28.05.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4847/2018 Г., V ОТД. НА ВАС/ Претендираните в случая вреди / финансови загуби, предвид заплащане на по-високи инфраструктурни такси, за които са му изпратени фактури и покана за плащане/ от жалбоподателя са породени именно от изпълнението на акта /обжалваното Решение № РО-22-1 от 16.03.2021г/, т.е. настъпването им не е резултат от нови обстоятелства, настъпили след издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че на важния обществен интерес-свързан с осигуряване в оптимална степен качествено поддържане, ползване и експлоатация на железопътната инфраструктура, който решението охранява, жалбоподателят не е противопоставил свой особено важен личен интерес, който да налага спиране на предварителното изпълнение. Твърденията за увеличени разходи в резултат заплащане на по-високи инфраструктурни такси не се реално обосновани, не са конкретизирани като вид и размер със съответните доказателствени средства по АПК и не се доказва наличието им. Твърдените вреди са обичайна последица от прилагане на решението, а не вреди, които се характеризират с изключителност или значителност по смисъла на закона, като вероятността от настъпването на такива вреди не е доказана. Вредите не са от естество да преодолеят съображенията за защита на обществения интерес. Съобразно константната съдебна практика, финансови загуби не са от категорията на тези, които могат да бъдат противопоставени на значимите обществени интереси. В допълнение, твърдените от Б. ЕАД вреди-финансови загуби могат да бъдат репарирани чрез съответно обезщетение, тоест

подлежат на възмездяване при евентуална последваща отмяна на оспореното решение в отделно исково производство/ чл. 203 и сл. от АПК/, поради това същите не могат да бъдат третирани като основание за спиране предварителното изпълнение на оспорвания общ административен акт.

Относно искането за спиране изпълнението на Референтен документ за железопътната мрежа за 2020 - 2021 г., версия 05/13.12.2020 г., в частта му по т. 6.3. и Приложение № 35: ВАС се е произнесъл с определения № 9179 ОТ 16.08.2021 г. ПО АДМ. Д. № 7944/2021 г., VII ОТД. и О № 8621 ОТ 15.07.2021 г. ПО АДМ. Д. № 6590/2021 г., VII ОТД., че предвид че същият е предмет на самия оспорен акт /Решение РО 22-1 от 16.03.2021г/, а не сам за себе си (самостоятелно) предмет на съдебно оспорване, то органът - изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Железопътна администрация", е можел, ако е преценил за необходимо, да спре изпълнението на оспорените пред него разпоредби. След като споровете по отношение на Референтния документ за железопътната мрежа подлежат на задължително оспорване по административен ред, то и предварителното изпълнение на референтния документ - в неговата цялост или в отделни негови части следва да подлежи на задължително оспорване пред компетентния да се произнесе по него административен орган - Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция "Железопътна администрация". В случая, такова искане не е направено, а оспорването по административен ред съставлява задължителна процесуална предпоставка за оспорване по съдебен ред. Искането за спиране на предварителното изпълнение на референтния документ в оспорената му част е процесуално недопустимо за разглеждане.

Мотивиран от гореизложените съображения и на основание чл. 166 ал. 2 от АПК вр с чл.180, ал. 2, АПК, Административен съд - София-град, IV тричленен състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане на [фирма] /Б. ЕАД/ за спиране на предварителното изпълнение на Решение № РО -22-1 /16.03.2021г. на Изпълнителния директор на ИА „Железопътна администрация“.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искане на [фирма] /Б. ЕАД/ за спиране на предварителното изпълнение на Референтен документ за железопътната мрежа за 2020 - 2021 г., версия 05/13.12.2020 г., в частта му по т. 6.3. и Приложение № 35.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дн. срок от съобщението му.

Председател:

Членове: